

תוך אנחות וגניחות
שז מורות ותלמידים,
ואנחותיהקלה שז החורים
החנה שנת-הלימודים

"אי אפשר לסמוך על אף אחד!"
נאנחה המורה הצעירה ביום ה-
שלישי בבוקר, אחרי שהעירה את
עצמה, לראשונה מזה חודשיים, ב-
שעה 7 בבוקר, שנת-הלימודים
החלה.

עד הרגע האחרון ממש קיוותה
המורה, כמו אלפים מחברותיה ו-
מאות אלפי תלמידים ותלמידות, ש-
משהו יקרה.

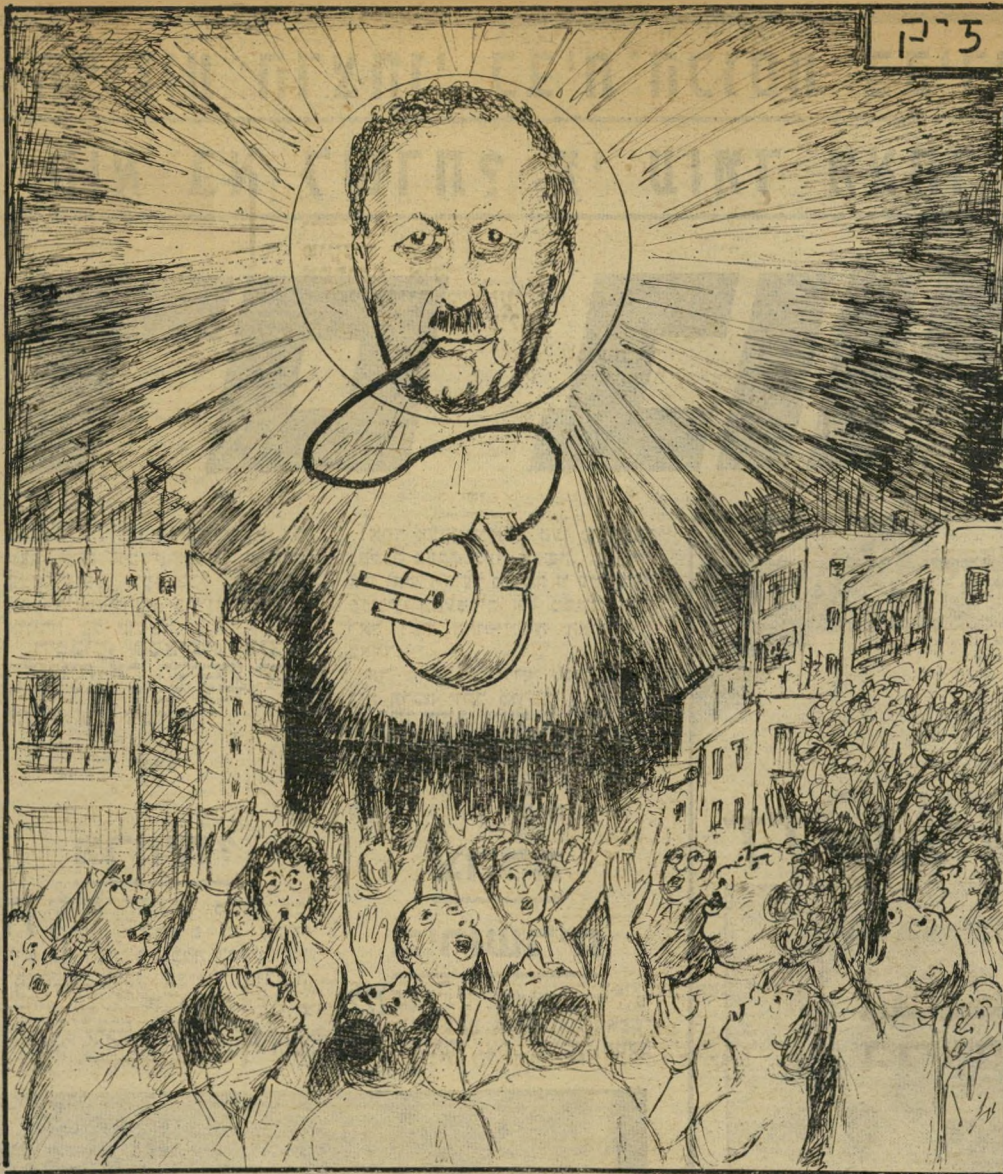
שרי-החינוך יעמוד באיומיו ו-
ישבית את הלימודים.
הרשויות המקומיות התמרדנה ו-
תסרבנה לפתוח את בתי-הספר,
אירגון המורים יתמלא, ברגע
האחרון, רוח-קרב.

משנהו,
אך שום דבר לא קרה. שר-
החינוך התקפל, כרגיל, כפי שהוא
מתקפל תמיד כאשר הוא מאיים
— אחת לחודש, בממוצע — להתי-
פטר מתפקידו (ראה עמודים 8-9).
הפרשיות התפסרו.

הסתדרות המורים שתקה.
שנת-הלימודים נפתחה, ומאות-
אלפי ווגות-הורים פלטו במקלה
אחת, אנחה עמוקה של הקלה.
רק פעם אחת. זה לא היה
חידוש של 1981. להיפך: כל מי
שגדל בארץ וזכר את הדבר מימי
ילדותו — לפני קום המדינה, ב-
ראשיתה או בעבר הלא-רחוק,
זהו פולחן ישראלי מקורי:
האיום בהשבתת הלימודים ערב
פתיחת שנת-הלימודים.

בדרך כלל גורם לכך ציבור-
המורים, המקופח מאז ומעולם. אך
לם רק פעם אחת מאז קום ה-
מדינה מימש את האיום והשבתת
את הלימודים — וגם זה לא ב-
פתיחת השנה, כשהתלמידים מש-
תוקפים לכך יותר מכל.

בכל חמישים השנים האחרונות
היתה רק שבת-ימורים אחת ב-
פתיחת שנת-הלימודים, וזה היה
כעשר שנים לפני קודם המדינה.
כך, תוך אנחות וגניחות, החלה
שנת-הלימודים תשמ"ב, חודש לפני
תחילת השנה עצמה.

ויהי מרידור, ויהי אור

בין ישראל ואש"ף, הפסקת-האש
היתה, כמוכח, בין שני צדדים אלה,
אולם משתבגין התכחשה לכך,
ביגלל אי-רצונה להודות בעובדה
שהעניקה בדרך זו הכרה כלשהי
לאש"ף, כצד לוחם.
שרשרת פירכות. ביגלל שקר
דיפלומטי זה נוצר השבוע מצב
מגוחך.
בווינה ביצעה חוליית-פיגוע פלס-

צורכי נוחיותם של המשקרים.
כאשר כפו האמריקאים הפסקת-
אש על ממשלת-ישראל, בעיקבות
ההפצצה העקובה-מדם של חיל-
האוויר הישראלי בבירות, נולד
שקר: שזהו הסדר בין ממשלת-
ישראל וממשלת-לבנון, במצעות
ארצות-הברית.
כל העולם ידע כי לא היו פער
לות-איבה בין ישראל ולבנון, אלא

מדיניות

אשרי המאמין (לעצמו)

האם גוף שאינו

צד לשביתת-הנשק

יכול להפר אותה?

לשקר אין רגליים, אומר הפיתגום.
גם לא לשקר דיפלומטי, שנולד ל-

הסקר של ח"כ שבח וייס מוביל למסקנה:

להעמיד את רבין בראש, לסלק את שריד ומפ"ם

מבין יוצאי פולין הצביעו
60% למערך, 31% לליכוד ו-9%
לאחרים.
מבין יוצאי ברית-המועצות
הצביעו 62% למערך, 29% לליכוד,
ו-9% לאחרים.
מבין יוצאי רומניה הצביעו
91% למערך, 13% לליכוד ו-9%
לאחרים.

המסקנה מנתונים אלה, טוען שבח
וייס, היא שהמערך הפך להיות
מיפלגת "הוואספ" — הוותיקים,
המבוססים ויוצאי ארצות אירופה
— כמו המיפלגה הריפובליקאית ב-
ארצות-הברית, בעוד שהליכוד מה-
וזה עתה מעין קואליציה של "המיר-
עוטים" — המהגרים החדשים יותר,
המבוססים פחות, בדומה למיפלגה
הדימוקראטית בארצות-הברית.
מסקנה זאת מתחזקת כאשר בוד-
קים את שיעורי ההצבעה במיפלג-
גות הגדולות בקרב קבוצות אוכ-
לוסיה המסוגלות על-פי מיקצוען.
קבוצה הכוללת אקדמאים,
סטודנטים, מורים ומורות, אחיות
והנדסאים (צווארון לבן), וזה ה-
מערך ב-54% והליכוד ב-32%.
באוכלוסייה המתגוררת ליד
קיבוצים, ובין העובדים במפעלי
ההסתדרות, שהינם יוצאי עדות-
המזרח, הצביעו 26% למערך ו-
74% לליכוד ולמיפלגות האחרות.
רבין היה עוזר, וייס בדק ב-

ולדתיים 8%.
בעיריות-פיתוח שבהן מהווים
יוצאי עדות המזרח יותר מ-80%
מכלל האוכלוסייה קיבל המערך
29%, הליכוד — 56%, הדתיים 9%,
ותמ"י כמעט את כל שאר הקולות.
על המיפנה שחל בדעת הקי-
הל בין הבחירות להסתדרות והבי-
חירות לכנסת מעיד הנתון הבא:
קולות חברי ההסתדרות שבין ה-
מצביעים (63%) והתחלקו כך: ה-
מערך — 59% (לעומת 62% בבחי-
רות לוועידת ההסתדרות באפריל
השנה), הליכוד 37% (לעומת 28%),
וייס בדק את ההצבעה על-פי
עדות:
מבין יוצאי עיראק הצביעו
54% למערך, 39% לליכוד ו-7%
לאחרים.
מבין יוצאי תימן הצביעו
31% למערך, 53% לליכוד, ו-
16% לאחרים.
מבין יוצאי צפון-אפריקה
הצביעו 18% למערך, 67% לליכוד
ו-15% לאחרים.

היתה מיפלגת-העבודה מתייצבת
לבחירות ב-30 ביוני ללא מפ"ם,
היתה מקבלת 4% יותר מקולות
המצביעים, מכפי שקיבל המערך
כולו. 13% מבין אלה שלא הצביעו
למערך טענו בסקר של וייס שה-
מניע העיקרי לכך היה הימצאותו
של יוסי שריד ברשימה. המערך
היה מאבד 2% מקולותיו אילו לא
הוצב שריד שרשימה.
וייס ערך לצורך הסקר סיווג של
האוכלוסייה לקבוצות שונות, ובדק
כיצד הצביעה כל קבוצה:
בשכונות אמידות בערים
גדולות וותיקות ובפרברייקוה
הצביעו למערך 62%, לליכוד 26%
ולמיפלגות הדתיות 4%.
בשכונות של שכירים ועצמ-
איים קטנים, בעיקר במרכז הערים,
הצביעו למערך 38%, לליכוד 49%
ולמיפלגות הדתיות 8%.
בערי-עולים וערי-פיתוח, ש-
בהן לא עולה שיעור בני עדות
המזרח על 70% מן האוכלוסייה,
הצביעו למערך 39%, לליכוד 48%

אילו נערכו הבחירות בשישה
באוגוסט — חודש ושבוע אחרי ש-
נערכו למעשה, היה הליכוד זוכה
ב-53 מנדטים, המערך היה זוכה
ב-43 מנדטים בלבד, המפד"ל וא-
גודת-ישראל היו זוכות בחמישה
מנדטים כל אחת, התחיה וחד"ש
היו זוכות בארבעה מנדטים כל
אחת, תל"ם של משה דיין היתה
זוכה בשלושה מנדטים, שינוי בשני
מנדטים ור"ץ במנדט אחד, כך
קובע הח"כ שבח וייס, פרופסור למ-
דעי-המדינה באוניברסיטת חיפה.
לדבריו, הוא הסיק נתונים אלה
מסקר שתוצאותיו מתפרסמות כאן
לראשונה, ואשר נערך יותר מחודש
אחרי הבחירות. בסקר בדק וייס
כיצד הצביעו הישראליים, וייס חקר
1700 נשאלים, והוא טוען שהסיווג
שערך על-פי קבוצות אוכלוסייה
שונות אינו מקובל על הוסקרים.
שריד הפריע, הח"כ החדש
היה מעוניין במיוחד בצורת ההצ-
בעה למען מיפלגתו, המערך, לדב-
ריו עולה מן הסקר שלו, שאילו